

„EDINOST“
 izhaja po trikrat na teden v šestih iz-
 danjih ob torekah, četrtekah
 in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
 haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
 uri večer. — Obhajno izdanje stane:
 za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
 za tri mesece . . . 3.— : : : 4.50
 za pol leta . . . 6.— : : : 9.—
 za vsa leta . . . 12.— : : : 18.—
 Naročnine se plačujejo naprej na naročbe
 brez priložene naročnine se uprava ne
 ozira.
 Posamične številke se dobivajo v pro-
 dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč.
 izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se računa po tarifi v petiti; za
 naslove z debelimi črkami se plačuje
 prostor, kolikor obsega navadnih vrstic.
 Poslana, osmrtnica in javne zahvale, do-
 mači oglasi itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uredništvu
 ulica Caserma št. 13. Vsako pismo mora
 biti frankovano, ker nefrankovano se ne
 sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglase spre-
 jemajo upravitelji ulica Molino pic-
 cole št. 3, II. nadst. Naročnino in oglase
 je plačevati loco Trst. Odpri reklama-
 cije so proste poštnine.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

„7 edinosti je mes.“

O občinskih volitvah v Trstu

piše splitsko „Jedinstvo“:

Okolica mesta tržaškega ni še nikdar poka-
 zala svojega slovenskega značaja tako, nego dne
 28. m. m. O volitvi za občinski zastop smo zna-
 gali z ogromnimi večninami v vseh 6. volilnih o-
 krajih. To je veliko in kaže, kaka bodočnost je priso-
 jena Trstu, kakor italijanskemu otoku v slovenskem
 morju, na katerem morju je tudi slovenskega cve-
 tja; kajti: ako je okolica naša in ako se bode
 slovensko prebivalstvo mesta vekšalo po svojem
 številu, tedaj nam zagotavlja še sedanje število
 Slovencev in Hrvatov, da smo na potu do boljše in
 srečnejše prihodnosti.

Leta in leta že pozivlja italijanski fanatizem
 v Istri in v Trstu svoje pristaše na mržnjo proti
 nam. Od prvega dne, odkar je mržnja do nas po-
 stala kakor dogma italijanske politike, vedno jim
 je le eden cilj pred očmi: da bi nas uničili. Zato
 so kričali vedno, da nas tu ni, a delali so z ne-
 čuvnimi sredstvi na to, da bi zginili mi; sosebno
 pa so svoje maščevanje zivali zoper okolico Trsta.
 Na jedni strani obramba narodnih pravic, na drugi
 strani pohlepnost tujega gospodstva — iz tega se
 je porodil strašen boj; toda tega nisima izžvali mi
 Slovani — ali kakor nas nazivljajo „aruffapopoli“
 — ampak izžvali so ga italijanski agitatorji, ki
 zanjejo sedaj, kar so sejali. Te dni so zgubili tla
 v prostrani okolici tržaški, in kar je najhuje za
 njih: zgubili so II. okraj, ki je bil dosedaj njihov
 nepremagljiva trdnjava. To je velike važnosti. Te
 volitve niso nič manje važnosti, nego one v V.
 kuriji v Istri; zato so tudi Italijani napeli vse
 svoje sile, ker so vedeli, da bode vspeh volitev v
 čisto slovenskem zmislu uplival mnogo na
 vedenje ministerstva Badenijevega nasproti Trstu.
 Ko je grof Badeni došel v Trst, je rekel začujeno
 naši deputaciji: „Kako je to, da nimate v svojih
 rokah vseh šestih okoličanskih okrajev, ako je oko-
 lica slovenska?“ — Sedaj mu lahko sporočimo:
 „Evo, ekselencja, okolica je vsa slo-
 venska, kako torej, da ne uživamo
 nikakih pravic?“ —

PODLISTEK

Fromont mlajši & Risler starši.

ROMAN.

— Francoski pisal Alphonse Daudet, preložil Al. B. —

V Montrongu bi bil umrl od dolgega časa . .
 Rue du Mail, Rue du Sentier, življenje in vrvenje
 kupčijskega predmestja, tega mu je trebalo!

„Da, toda prodajalnica? . . . Čemu ven-
 dar?“ . . . se je drznil Risler prigovarjati
 plaho.

„Čemu prodajalnica? . . . Čemu prodajalnica?“
 je ponavljal gosp. Chébe, rdeč kakor piruh, med
 tem ko je glas njegov preskočil na najvišjo noto
 njegovega registra — „ker sem trgovec, gospod
 Risler, trgovec in trgovčev sin! . . . O, jaz že vem,
 kaj vi mislite! Kupčije nimam več . . . A kdo je
 temu vzrok? . . . Ako bi bile osebe, ki so me ka-
 kor kakšnega neprilичneža poslale v Montronge tik
 vrat Bicéterskih, toliko pametne, da bi mi bile
 ponudile glavnicu za podjetje . . .“

Tu se je posrečilo Rislerju, da ga je utešil
 in slišati je bilo le še nekaj drobtin razgovora:
 „... priležnejšo prodajalnico . . . visok strop . . .
 boljše diha . . . načrti za bodočnost . . . ogromna

Radi tega je dan 28. februarja za nas dan
 narodne časti in slave, a brez dvoma pride dan,
 ki nam napove lepšo usodo po tem, kar smo pre-
 trpeli in kar že trpimo.

Italijanski listi takozvane stranke progressove
 ne morejo prikrivati svoje jeze. Najbolj se odlikuje
 med njimi „L'Indipendente“. Divji napadi tega
 lista odkrivajo vražje duše takozvanih liberalcev
 in naprednjakov. Oni besne jedino zato, ker je
 hotela slovenska okolica, da jo zastopajo slovenski
 zastopniki — vendar pa pripoznavajo isti nasprot-
 niki sami, da v okolici žive sami Slovenci, in sicer
 s tem, da so med naše pošiljali agitatorje, ki so
 govorili slovenski in so izdajali narodu slovenske pro-
 glase. Priznavajo, da smo Slovenci, in vendar besne,
 ako hočemo ostati Slovenci, in da po svojih ljudeh
 branimo svoje pravice. Tu imate njihov liberalizem,
 njihovo spoštovanje do ustave, njihovo poštenje!

To pa je še le začetek. Po tolikem trpljenju
 napovedujejo se nam dnevi strašne borbe, katere
 hočemo prebiti junaškimi deli; to nam jamči lju-
 bezen Hrvatov in Slovencev, vladajoča v naših
 vrstah; v to nam jamčijo lepa vrsta evih um-
 nih in bogatih rodoljubov v mestu tržaškem, ki so
 — pod vodstvom narodnih zastopnikov — poka-
 zali tudi do sedaj, da so vredni stati na čelu na-
 rodnega gibanja proti sovražnikom na vseh strah-
 neh. Rodoljube na Reki prosimo, da se vzgledujejo
 na rodoljube v Trstu. V Trstu se dela, a na
 Reki? V Trstu izhajajo štirje naši listi, a na
 Reki? V Trstu žrtvujejo naši, shajajo se, dogo-
 varjajo, budijo, navdušujejo, zahajajo med narod,
 prireajo shode, obdržavajo zborovanja, a na Reki?
 Kdaj izgine vendar enkrat na Reki tista apatija,
 mrtvilo, nebriznost? Mogli bi nadaljevati na naslov
 Oseka in našega Zadra, da bi rekli katero tudi
 tamošnjim rodoljubom, ali nadejamo se, da bi bilo
 odveč. Ako imajo sica, umeli bodo svojo dolžnost
 ob veselih glasovih iz Trsta.

DOPISI.

Iz Podgrada, dne 4. marca 1897. (Izv. dop.)
 Gospod urednik! Škoda za prostor, katerega

kupčija . . . bodem že govoril, ko bode čas . . .
 Ljudje se bodo čudili! . . .

Med tem ko so ti odlomki razgovora udarjali na
 njegovo uho, utapljal se je Delobelle čedalje bolj
 v svoje račune ter se energično držal kakor mož,
 ki kar nič ne ališi. Risler se je sedaj pa sedaj po-
 pival požirek piva, da bi ostal zbranega duha. Ko
 se je bil gospod Chébe naposled, in sicer iz do-
 brega vzroka, pomiril, obrnil se je njegov zet
 smehljaje se k slovečemu Delobelleu ter srečal se-
 daj njegov strogi, neusmiljeni pogled, ki je vidno
 govoril: No? In jaz?

— Ah, moj Bog . . . res je . . . mislil je
 siromak.

In pri tej priči je zamenjal svoj sedež in ku-
 pico ter sedel igralcu nasproti. A gospod Chébe
 ni bil toliko olikan, kakor Delobelle. Namesto da
 bi skromno odšel, je primaknil svojo kupo ter se
 pridružil dvojici, tako, da je veliki mož, ki ni ho-
 tel govoriti v pričo njega, drugič slovesno svoje
 papirje vtaknil v žep ter Rislerju rekel:

„Pozneje si ogledava to.“

Jako pozno, res, kajti gospod Chébe je na-
 pravil ta-le naklep:

— Moj zet je tako dobrodušen norec . . . Če

ste v 27. št. prepustili izjavi g. M. Brajše. Tega
 gospoda in vse tiste, ki so pred njim in za njim,
 zbrisali smo tu že davno iz naših vrst. Čudimo se
 sploh, da ste mu dali prostora, kajti znano vam
 je vendar, da se te vrste ljudje vselej in povsod
 konečno hočejo rešiti z „izjavami“, „poslanimi“,
 „protesti“ in sličnimi umetnostmi.

Ali, odločnim, kakoršne nas je Bog dal, kaj
 takega ne imponuje ni najmanj. Odgovarjamo.
 In sicer zato, da bode že konec napačnemu
 menenju, ki je morebiti še sem ter tje tam, kjer ne
 poznajo naših razmer in tudi zato, ker ste sprejeli
 ono „izjavo“.

Stvarno pripoznal je gosp. Brajsa, da je po-
 rušil enoglasnost volitve, katera enoglasnost se je
 tako sijajno pokazala v vseh sekcijah te občine.
 Vsak naj sodi kakor hoče navedeni tako imenovani
 razlog, da bi mogel gosp. F. Dubrovič na dan vo-
 litve edini uplivati na „desidente“ Rukavčane. Naše
 menenje je, da bi mogel to storiti tudi, ako ne bi
 bil dobil edinega Brajševega glasu. Še več. On bi
 bil mogel uplivati že na shodu, katerega so imeli
 „desidenti“ tik pred volitvami, na katerem je bil
 navzoč tudi g. F. Dubrovič.

Sicer pa konstatujemo, da se je po naši ob-
 čini agitovalo za to, da se zbrise ta ali oni na-
 svetovani volilni mož in s tem prepreči enoglasnost.
 A uspeh bil je ta, da je mnogo onih, ki so o
 zadnjih občinskih in obojih deželnozborskih volit-
 vah uprav besno delovali proti hrvatsko-slovenski
 stranki, glasovalo z nami in je ostala zasluga, da
 se je porušila enoglasnost, edinemu g. M. Brajši,
 ki je po alfabetu glasoval med prvimi. —

Da se sploh vse in še bolj zjasni, pogledjmo
 vsaj za četrtoletja nazaj. Takrat je v Podgradu
 uzorno deloval pok. Fran Šabec, katerega je narod
 imenoval svojega očeta in se ga še vedno hvaležno
 spominja. Pred njim so bile razmere v tem okraju
 tako tužne, kakor so nedavno bile in so večinoma
 še, n. pr. v Poreškem okraju. Razumljivo je, da on
 takrat ni mogel nastopiti z vso odločnostjo. Ali
 vstrajao in neupogljivo stavil je čvrst temelj,

*) Audiat et altera pars. Čuti treba obe plati
 zvona — zato se čutimo primorane, dati prostora tudi temu
 dopisu. Op. ured.

ga s tem vetrenjakom pustim samega, kdo vé, kaj
 še izvabi iz njega.

Ostal je torej, da bi čuval Rislerja. Igralec
 je bil besen. Ali naj to reč odloži na drugi dan?
 To je nemogoče, ker jima je Risler ravno kar po-
 vedal, da jutri odpotuje in da bode prebije na Sa-
 vignyju jeden mesec.

„Jeden mesec na Savignyju?“ je vskliknil
 Chébe, razljučen, da mu zet žuga uti. „In kupčija?“

„O, saj pridem vsaki dan z Georgesom v
 Pariz. Gospod Gardinois je hotel zopet videti
 svojo malo Sidonijo.“

Gospod Chébe je zmajal z glavo. To se mu
 je zdelo jako neprevidno. Kupčija je kupčija. Člo-
 vek mora biti zmerom za mestu, zmerom na pre-
 doru. Kdo ve? Kaj, ko bi po noči nastal ogenj v
 tvornici? In s pregovorskim glasom je ponavljal:
 „Gospodove oko, ljubi moj, gospodove oko“ —
 med tem ko je igralec poleg njega, kateremu ta
 odhod ni bil nič manj neprilichen, namežikoval ter
 očem dajal fin in zajedno velevaljoč izraz, pravi
 izraz za gospodovo oko.

Proti polnoči je naposled poslednji omnibus
 trinoškega tasta odpeljal v Montronge, in Delobel-
 leu je bila dana beseda. (Pride še.)

na katerem so zidali in zidajo njegovi nasledniki — hrvatsko-slovenska stranka. Tudi delovanje naslednikov ni bilo hrupno. Mirno je bilo, a dobro premišljeno. Prišel pa je čas, prišla je jesen leta 1893, ko je nastopila nujna potreba, da se pokaže mišljenje naroda. Pokazalo se je! Kaj vse je sledilo temu, to je podrobno znano. Ni škodilo. Tleča iskra je vspametala, narod se je zdrnil.

Ali baš v onem času divne borbe so nastopili kakor protivniki hrvatsko-slovenske stranke iz vseh vetrov ljudje, ki so pač že vse mogoče poskusili, ki pa nimajo pokazati ni najmanjšega pozitivnega uspeha za narod hrvatsko-slovenski, posebno v tem okraju nr.

Ti so poslušali ukaze mož, katerih tu imenovati ne smemo. Narod so demoralizovali s pijančevanjem, podkupovanjem, varanjem, terorizmom. Hoteli so se vsiliti za sodnike nad rodoljubi, delujočimi že dolgo vrsto let vestrajno in uspešno po načelih, pripoznanih ne samo v deželi, nego izven, ter pri sorodnih plemenih.

In v čem so se trudili najbolj? V tem, da odvrnejo pozornost od stvari same! V tem, da pokrijejo odločne pojave naroda — z napadi na posamične osebe! Tu se je glasilo in trosilo: Ta je slepar, ta je goljuf, ta je to in to — samo da se zakrije idejalna borba za načela.

Tudi g. Brajša zavija stvar nekako tako v svoji izjavi. Tudi on ne pozna hrvatsko-slovenske stranke, ki je o baš dovršenih volitvah nastopila tako sijajno, kompaktno. On govori le o neki „Jenkovi stranki“, katere tu ne poznamo. Kandidatne liste za volilne može so sestavili in volilcem priporočali zaupni možje hrvatsko-slovenske stranke.

V Istri sploh sti samo dve dve stranki: hrvatsko-slovenska in nasprotna nam italijanska. Tertium non datur. Kdor ni z našo, dela za nasprotno. Narod pozna ta razloček prav dobro. Nas imenuje Hrvate ali Slovence, nasprotnika pa Talijane, ako so tudi rojeni Hrvati ali Slovenci.

Ste-li razumeli, g. Brajša? Ako tudi niste — mi smo obračunali z Vami.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 9. marca 1897.

Volitev v V. kuriji tržaški. Dovršena je bitka in zmagovalci imajo povoda dovolj, da se sramujejo svoje zmage. S tem smo povedali vse.

Predno zasadi moč svoje kritike v gnilo meso zmage progressovcev, treba, da konstatujemo razmerje glasov.

Vseh volilcev je bilo 37.436, oddanih glasov pa je bilo 25.281. Od teh so dobili: progressovski kandidat Hortis 14.109, Nabergoj 6491 in socialist Učekar 4464; razcepljenih in neveljavnih glasov je bilo 286.

Prosimo čitatelje, da si dobro zapomnijo te številke.

Povdarjeno bodi še, da že od prvega začetka mi nismo niti sanjali o zmagi, ampak nam je bilo le do tega, da primernim številom glasov dokazemo ekzistencijo Slovencev na ozemlju tržaškem. K večjemu, — tako smo računali — utegne priti do ožje volitve. In že to bi bila najslajnejša moralna zmaga, kolikor smo jih izvajali dosedaj mi tržaški Slovenci. V naslednjem dobi čitatelji dokaz, da nam je bila zagotovljena ta moralna zmaga, da se niso volitve vršile tako, kakor so se — na neizbrisno sramoto stranki progressovcev in v zasmeš zakonom, morali in političnemu poštenju. Človeka se kar zgraža duša, ako le misli na to, kar se je godilo tu te dni. Človek, ki se zaveda, da živimo v XIX. stoletju, ko se na vseh straneh in v vseh ustih premleva fraza o človekoljubju, o svobodi in o človeškem dostojanstvu, niti ne more verjeti, da je možno vse to, kar se je tu vršilo pod naslovom volilna agitacija. Kakor nemo žival gonili so „liberalci“ na volišče ljudi, o katerih so vedeli, da hote glasovati drugače nego oni, ki so jih eskortirali. Pri posamičnih tvrdkah je bila etabliрана prava borza; to se se je kupovalo, tu se je licitiralo za človeške glasove. Kupčija s človeškimi dušami, sramotna kupčija — sramota XIX. stoletju. Sedaj vedo delavci italijanski, katere je gospoda pošiljala dosedaj v borbo proti nam poštemim Slovincem, in ki so, zaslepljeni, provali nas se „ščavi“ — sedaj vidijo lahko italijanski delavci, da nismo „sužnji“

le mi Slovenci, ampak da so v očeh gospode sužnji tudi oni, italijanski delavci; sedaj vidijo lahko italijanski delavci, kako jih je varala gospoda, sedaj vidijo lahko, da gospoda hoče gospodovati in da gorje onemu — ne le Slovencu, ampak vsakomur — ki se drzne postaviti porobu temu gospodstvu. Sedaj vidijo lahko delavci, da gospoda so jih imeli „radi“ le tako dolgo, dokler se delavec ni drznil imeti svojega menenja, a da jih sedaj, ko so se delavci spomnili, da so tudi oni državljani in da imajo tudi oni pravico misliti na-se, gospoda proganjajo istotako laške delavce, kakor proganjajo nas Slovence, ki smo pogodili že davno, po čem diši laški liberalizem. Delavci vedo sedaj, da italijanska gospoda ne trpe poleg sebe svobodnih državljanov, niti takih ne, ki so italijanske krvi. Gospoda je te dni vihтела svoj bič z isto vnemo nad svojo lastno nižjo maso, kakor ga vihte nad glavami Slovencev.

Po tolikih borbah, po tolikih naporih, zahtevanjih in prošnjah je zadobil delavec nekoliko politične pravice. Tudi tržaški delavec je zadobil to pravico, ali ta pravica je bila to pot zanj iluzorna, ker je ni mogel in ni smel izvrševati, ako ni hotel stati danes na ulici z ženo in otročiči! Zato moramo izreči svoje občudovanje onim 4000 delavcem, ki so vendar oddali svoje glasove socialistiškemu kandidatu.

Konstatovano bodi, da je naše trdno uverjenje to, da so progressovci s tem pritiskom na svoje delavce odvzeli nam Slovincem in socialistom najmanje 2000 glasov in jih priklopili svojim, kar že znači diferenco 4000 glasov. Brez tega nasilja bi se skrčilo število glasov, oddanih za Hortisa, na kakih 10.000 glasov in bi razumno poskočilo število glasov za Nabergoja in Učekarja.

Ali pustimo to nasilno agitacijo, katero je obsojati v prvi vrsti z stališča morale in oglejmo si, kako so je na tej volitvi pozitivno kršili zakon.

a) Povedali smo že, da so glasovali italijanski podaniki, kar znači očitno kršenje ustavnih zakonov. „Il Piccolo“ je rekel sicer, da je bila le „pomota“, da so „nekateri“ italijanski podaniki dobili glasovnice. Mi pa trdimo, da je bila ta „pomota“ splošna. Samo mi smo nabrali blizu 200 takih „pomot“ in sicer imamo zabeležena imena in stanovanja. Ker pa si mora misliti vsakdo, kako težavna so taka poizvedovanja, zapišemo lahko mirne vestjo trditve, da nam ni znano niti 10% takih pomot, da je torej glasovalo najmanje 2000 italijanskih podanikov! Vsi ti glasovi, oddani za Hortisa, so neveljavni.

b) Nebroj naših volilcev v mestu ni bilo upisanih v volilne liste s pretvezo, da ni dokazano, da bivajo tu že 6 mesecev, dasi bivajo že v Trstu po 10, 15 in 20 let in ki imajo volilno pravico v drugih kurijah. Izpuščene so bile splošno poznane osebe. Le par eklatantnih slučajev naj navedemo tu. Taka nepoznana oseba jim je dr. Glaser c. kr. profesor na gimnaziju v Trstu, taka nepoznana oseba jim je Srečko Bartelj; na Opčinah je nepoznana oseba veleposestnik in deželni poslanec Ivan Goriup, taka nepeznana oseba je župnik v Trebčah g. Koželj; taki nepoznani osebi sta deželnega sodišča svetnik Trnovec in c. kr. komisar Goljevšček itd. itd. Ako so izpustili take osebe, potem si lahko mislimo, kako so še le trebili delavske vrste.

c) Na stotine delavcev, ki so bili vpisani v volilne liste, niso mogli in niso mogli dobiti legitimacij. Toda recimo nizko, recimo, da je bilo samo 500 taci. Te legitimacije gotovo niso ostale mrtve, ampak porabili so jih Italijani za-se. Nam so tako odtegnili 500 glasov in sebi se pomnožili tako za 500, to je zopet diferenca 1000 glasov.

d) Koliko glasovnic niso dostavili po okolici, možno je soditi že po dejstvu, da je samo na komisiji pri sv. Ivanu zaostalo 540 glasovnic, v Rojanu pa kakih 300. V dveh okrajih torej 800. Iz tega sledi, da po vsej okolici niso dostavili glasovnic najmanje 2000 volilcem. Razume se ob sebi, da so „pozabili“ le na take, ki bi bili glasovali za nas. Seveda bi se lahko reklo, zakaj niso vsi ti energično zahtevali, naj se jim dostavijo glasovnice. To je lepo rečeno, ali pomisliti treba, da naš kmet je konservativen, da je boječ, da se nerad pravda na oblastih, kjer poslujejo mogočni gospodje, da je nevesel in ga premeti vsaka zvižaja, in pred vsem treba pomisliti, da je V. kurija

zanj nekaj čisto novega. Ob takih okolnostih bi morala iti mestna oblast ljudem na roko, ne pa...

Dovolj bodi! Pomislimo dobro vse te točke in spomnimo se, da je Hortisova večina znašala le kakih 3000 glasov — in uverjeni moramo biti, da so včeraj progressovci doživeli velik moralen poraz, ki pa postane uničevalen, ko pride v državnem zboru na dnevni red odobrenje te volitve. Gradiva bode ogromnega, ki se boče združevalo v dokaz, da gosp. Hortis ni zakonito izbran zastopnikom V. kurije v Trstu. Na svidenje torej pri Filipih!

Sedaj pa si oglejmo še nekoliko volilno statistiko okolice, o kateri moramo reči, da se je držala vrlo dobro, kajti vzlic vsem mahinacijam došlo je na volišče kakih 65% volilcev. Volilcev je bilo 10.780, na volišča pa jih je došlo 6298, pri čemer pa ni smeti pozabiti, da je v sekcijah „pri lovcu“, na Vrdeli, v Rojanu in pri sv. Mariji M. spodnji glasovalo tudi volilcev iz takih ulic, ki pripadajo k mestu.

V Šklednju je glasovalo 528 volilcev: 115 za Hortisa, 332 za Nabergoja, 83 za Učekarja (7 glasovi raztreseni in neveljavni). V ulici dell'Istria (sv. M. Magdalena) je glasovalo 868 volilcev: 234 za Hortisa, 306 za Nabergoja, 323 za Učekarja (5 raztreseni). „Pri lovcu“ je bilo oddanih 1153 glasov: 391 za Hortisa, 440 za Nabergoja, 322 za Učekarja (7 raztreseni). Pri sv. Ivanu je glasovalo 1389: 355 za Hortisa, 804 za Nabergoja, 230 Učekarja (4 raztreseni). V Rojanu je glasovalo 963 volilcev: 233 za Hortisa, 607 za Nabergoja, 122 za Učekarja (4 raztreseni). V Trebčah je glasovalo 772 volilcev: 131 za Hortisa, 607 za Nabergoja, 28 za Učekarja (6 raztreseni). Na Proseku je glasovalo 625 volilcev: 130 za Hortisa, 494 za Nabergoja, 1 za Učekarja.

Iz tega izkaza je razvidno, da so nasprotno glasovali le poznani prodanci in zavisneži, ostali okoličani so se tudi to pot pokazali jako disciplinovane. Vzroke, da ni bila udeležba še večja, smo povedali že gori. Hvala bodi Bogu, da nam je dokazala tudi ta volitev, da je jedro okoličanov, ogromna večina, še naše. Kolikor se je okoličanov ločilo od nas, odnesla jih je le demoralizacija in pohujšanje, katerim delujejo nasprotniki. To našo maso treba le še nekoliko bolj izvežbati politički in imeli bomo izvrsten material.

Toliko smo hoteli spregovoriti o volitvi v V. kuriji. Poučna je bila za vse nižje stanove in poučna tudi za slavno vladu. O nas se razume samo ob sebi, da bomo izvajali posledice, toda nadajamo se, da ta volitev ne ostane brez posledic tudi v delavskem in vladnem taboru. Prej ali slej mora vendar priti do ukupne borbe za pravico in zoper tako kričečo nemoralno, zoper tako prostitucijo zakonov in pojma svobodne volitve.

Le jedno še, toda brez določnega naslova, ker res ne vemo, ali bi morali pisati lokalni ali osrednji vladi. Najbolje je torej, da obe izvesti našo sodbo: da je bila usodna pogreška, da vlada ni porabila prilike, kiso jejjo ponujali progressovci sami, da ni vzela vodstva volitev v svojo lastno roko. Včerajšnja in občinske volitve bi bile izpale vse drugače. Ali, kar je, to je za sedaj. Ne moremo si pa kaj, da ne bi zapisali tudi tu svojega ceterum censeo: *okrajno glavarstvo za okolico, in morda tudi za mesto, je neizogibna potreba*. Gledajo naj oni, ki mogo vedeti, kam nas mora slednjič dovesti sedanja komunalna struja tržaška!

Položaj na Kreti. „Agenzia Stefani“ poroča iz Carjagrada: Odgovor turške vlade na skupno spomenico velesil se je danes (7.) priobčil poslanikom. Ta odgovor izjavlja, da turška vlada jemlje zadoščenjem na znanje zagotovilo velesil gledé nedotakljive celokupnosti turškega cesarstva ter se izjavlja pripravljeno umakniti svoje vojake s Krete. Odgovor pravi nadalje, da Turčija želi ohraniti miru in da načeloma dovoljuje namerovano avtonomijo Krete, toda pridržuje si pravo, da turška vlada sporazumno s poslanci določi reforme, ki naj se uvedejo na Kreti.

Gledé Grške se šuje, da je ista baš že predvčerajšnjem izročila svoj odgovor na „ultimatum“ velesil, toda službeni brzojav o tem ne javlja niti besedice. Bržkone je odgovor zanikovalen, kar utegne napraviti mnogo preglavice premodri evropski diplomaciji. Z druge strani se glasi, da

Grška v svojem odgovoru zahteva gledé Krete „plebiscit“, to se pravi: velesile naj vprašajo Krečansko prebivalstvo, da-li hoče avtonomije pod turskim gubernijem (!), ali si želi zjedinenja z Grško, a'i pa nevtralnost pod nadzorstvom velesil. Grška je osvedočena o tem, da bi celó večina mohamedancev, stanujočih na Kreti, glasovala za zjedinenje z Grško. Zatorej: naj odloči narod o svoji usodi!

O novem prelivanju krvi na Kreti poročajo iz Londona: Danes (8.) ob 2 pop. se je razglasilo, da korakajo uporniki vsled „ultima“ velesil nad Kandijo. Turski vojaki so udrili iz mesta. Huda bitka se je vnela na treh krajih: v Finediji, to je 1/2 ure od mesta, v Agiodu, 1/2 ure in v Simonisu, 1 uro od mesta.

Korespondenčni urad pa javlja: Pariška „Agence Havas“ poroča iz Kaneje: Minolo noč (7.) so kristijani poskusili dinamitom razpršiti utrdbo Malaksa, toda ni se jim posrečilo. Iz Malakse so jih prognali živahnim streljanjem. Iz Kaneje je odšla jedna jedna stotnija turske pehote Turkom v pomoč.

Različne vesti.

Imenovanji. C. kr. namestnik v Trstu je imenoval računarskega oficijala Edvarda G i r o m e t t o revidentom na računarskem oddelku namestništva. — Finančni minister je imenoval višega davkarskega nadzornika v Pulju, Ivana Viduliča, finančnim svetovalcem v Zadru.

Volitve v državni zbor. Obzirom na namestništveni naredbi od 22. januarja in 18. februarja t. l., s katero poslednjo se natančno določajo dnevi, kraji in čas volitev za tri volilne razrede, določenih za občino-pokrajino tržaško v dodatku k volilnemu poslovníku za državni zbor in v smislu določbe §. 27, odst. 5. in 6. zakona 19. junija 1896. št. 169, objavlja mestni magistrat, da sleherni volilec dobi svojo legitimacijo in volilni listek pravočasno dostavljen na svoj dom. Ovi volilci pa, kateri iz kateregakoli vzroka ne bi dobili svojih volilnih papirjev vsaj do 24 ur pred dnevom volitve, morejo jih osebno reklamovati pri komisarijih v to določenih v naslednjih krajih in nastopne dni, vselej od 9. ure predp. do 2. ure popoldne:

1.) Volilci I. volilnega telesa v petek dne 12. t. m. v telovadnici šole v via Nuova;

2.) volilci II. volilnega telesa v nedeljo dne 14. t. m. v istem kraju, kakor zgoraj rečeno;

3.) volilci III. volilnega telesa v sredo dne 17. t. m. in sicer: a) volilci iz mesta v zgoraj omenjeni telovadnici; b) volilci iz Škednja, Sv. M. Mag. Gornje in Spodnje in Gornje Kjarbole v ljudski šoli v Škednju; c) volilci iz Rocola, Kjadina in Lonjera, v šoli v dvorcu Revoltella; d) volilci iz Vrdele, Kolenje in Skorklje v ljudski šoli na Vrdeh; e) volilci iz Barkovelj, Grete in Rojana v ljudski šoli v Rojanu; f) volilci iz Bazovice, Ban, Gropade, Opčin, Padrica in Trebč v ljudski šoli v Trebčah in g) volilci s Kontovelja, Proseka in iz sv. Križa v ljudski šoli na Preseku.

Mestni svet tržaški. Novoizvoljeni občinski zastop tržaški sestel se je minole sobote opoldne prvokrat v sejo. Došlo je 48 svetovalcev, med temi 4 zastopniki okolice (don Kosec, Döllenz, Alojzij Goriup in Ivan Goriup). Vlado zastopnik, namestniški svetovalec dr. baron Conrad, je pozdravil zbor, izreklši nadejo, da vedno ostanejo iskreni odnosi med njim in občinskim zastopom. Pozval je svetovalca Mojzesa Luzzatta, kakor najstarejšega, da prevzame predsedništvo. Zasedši M. Luzzatte predsedniški stol, pozdravil je zbor in se zahvalil vladnemu zastopniku. Zatem je naglasil, kakó samozatajevalni in delavci so bili oni svetovalci, ki pripadajo mestnemu svetu že več let in je pozval novoizvoljene, da sledé vzgledu starejših. Nadalje je izrazil svojo željo, da bi bil rovi zastop vedno solidaren in složen, kajti dolžnost je občinskemu zastopu, da povsodi in povsem opraviči zaupanje volilcev. Slednjič je izjavil, da zbor postavno obstoji in ga pozval, da izvoli dve komisiji — vsako po 5 članov — za verifikacijo volitev in sicer jedno za vse štiri mestne volilne razrede, drugo pa za vseh šest okrajev okolice. Izvoljeni so bili v prvo komisijo (mesto): dr. Jos. Luzzatte, Mazzoli, dr. Piccoli, Rovis in dr. Valerio. V drugo (za okolico) pa: Bernardino, dr. Costello, dr. Dompieri, dr. Janowitz in dr. Mestrom. Konečao je predsednik pozval komisiji, da naj se konstituirati čim prej ter je ob 12^h zaključil sejo.

Brzjavna služba. Povodom državnozbornih volitev imajo brzjavne postaje na Primorskem v dotičnih volilnih krajih in ob določenih volilnih dneh polno dnevno in nočno službo. —

Žrtev včerajšnjih volitev. To noč so se razni mladeniči sprli v ulici delle Beccherie o izidu volitev in o vrednosti posamičnih kandidatov. Iz prepira je navstal pretep in h krati je nekdo udaril svojega nasprotnika z nožem v levo stegno. Na to so pobegnili vsi. Ranjeni je taval par korakov dalje, potem se je zgrudil. Ko so ga našli ljudje in obvestili Trevesa, ki ga je dal prenesti v svoj zavod in ko je prišel zdravnik, bil je nesrečnež že mrtev. Zdravnik je konstatoval, da mu je napadalec z udarcem noža v stegno prerezal žilo in da je ranjenemu vsled tega odtekla kri. Umorjeni je 26letni delavec Fran Gasparovich, stanujoči v ulici Broletto št. 244. — Pozneje so zaprli tri osebe, ki so bile v družbi z Gasparovichem, toda ne znamo, da li je morilec med njimi.

Umorjenega so odnesli v mrtvašnico pri sv. Justu, ljudstvo pa je kričalo: „Evviva Hortis!“

Kužne bolezni v tržaški občini. V tednu od 27. min. do 6. t. m. je bilo prijavljenih v področju mestne občine tržaške: 18 slučajev dávice (prejšnji teden jih je bilo 21), 10 sl. óšpic, 2 sl. kózic, 3 sl. škrlatice in 1 sl. legárjeve mrzlice. Umrlo je 6 oseb za óšpicami, 1 za kózicami, 1 za škrlatico 1 za dávico in 1 za legárjevo mrzlico.

Mednarodna zdravstvena konferencija v Benetkah. „Polit. Corr.“ javlja, da je konferencija izjavila svojo posebno zadovoljnost na tem, da so Angleška, Francoska, Rusija in Perzija prepovedale romanje v Meko. Tej zabrani se je pridružila deželna vlada Bosne in Hercegovine vsaj v toliko, da je stavila mohamedanskim romarjem tako težkih pogojev za odhod, da se je vsled tega odločilo le kakih 20—30 oseb oditi navzlic vsem zaprekam v Meko. Torej ne more biti ni govora o romanju iz zasedenih dežel, dasi vlada ni bila izdala prepovedi. V istem smislu staravnala Egipt in Turčija. — Konferencija je določila dobo 10 dni za opazovanje takih potnikov, ki so nasumu, da so okuženi. V to dobo je všteti dneve vožnje. Nadalje je sklenila, da je zabraniti uvažanje nekaterih predmetov iz okuženih krajev. Taki predmeti so: sveže kože, živalski odpadki, žima, kosti in dr. Za trgovino Avstrije je veliko važnosti, da ni zabranjeno uvažanje bombaža.

Opozorjamo na današnji oglas „Mejnarodni Panorama“ na četrti strani — serija interesantna.

Milenijski škandal v Pešti. Kakor znano, bila je vstopnina v milenijsko razstavo odana v najem. Najemnik je bil s prva neki peštanski, zatem dunajski in slednjič berlinski kapitalist. Kakor jo razstava končala deficitom, takó tudi to podjetje ni imelo dobička in umevno je, da bi zakupniki drage volje odklonili od sebe veliko izgubo. Zato so udarili medsebojno na sodno pot. Peštanski podjetnik trdi, da je izdal 100.000 glđ. nekemu višemu uradniku, kakor „provizijo“, a nekateri pravijo, da je dal to svoto dotičnemu uradniku, da mu preskrbi kakšno visoko odlikovanje. Ta visoki uradnik da je bil, kakor smo že javili, državni tajnik Ladislav Vörös. Sotrudnik in posredovalec v tem poslu pa je bil vladni pristaš, poslanec in odvetnik Marszáni. Le-ta priznava, da je za svoj trud kakor posredovalec dobil nagrado 40.090 glđ. Vsa ta nečista stvar je bila te dni pred ogersko poslansko zbornico; Marszánijevo obrano je poslušala večina povsem tiho in niti potem se ni zganil nihče, ko je bil Marszáni zavišil. Opozicija pa je kricala, naj položi mandat. Iz kluba so ga izključili, in on je položil svoj mandat, toda namenuje kandidirati z nova. Kakó pa je bilo prav za prav s to „provizijo“ in „nagrado“, to preiskujeta vlada in sodišče.

Premeten rabin. Iz Lvova pišejo: K nekemu rabinu (židovskemu duhovnu) v okolici Lvova je došel Žid v skrajni potrebi in ga prosil pomoči, kajti rabin je na glasu kakor svet mož, ki ima nadčloveških zmožnostij in ki dela celó čudeže. Rabin mu je dal novčič, reklši: „Ta novčič se pretvori v cekin, ako ga vržeš v skledo bistre vode, toda le tedaj, ako ne bodeš mislil na nosoroga, kadar vržeš novčič v skledo!“ — „Pa zakaj, da bi mislil na nosoroga“, je vskliknil Žid vesel, in štel je v duhu cele kopice cekinov, ki jih nalovi iz sklede; „saj nosoroga v vsem svojem življenju nikdar niti videl nisem!“ — „Še nikoli ga nisi vi-

del?“ vprašal je rabin; „čakaj, jaz ti ga pokažem!“ In prinesel je podoba nosoroga (Rhinoceros). Žid si je dobro ogledal podobo, se zahvalil rabinu in veselo hitel domov. Zaprl se je v sobo in takoj pričel metati rabinov novčič v vodo, a vedno mu je bila podoba nosoroga živo pred očmi. In novčič le ni hotel postati cekin! Žid si je proklinjal svoj spomin, ki mu je vedno prikazival podobo pred oči, a rabil si je veselo méti roke, kajti ostal je še nadalje na glasu kakor izvoljenec, ki dela čudeže.

Ogromno darilo mestu Sarajevu. Deželna vlada za Bosno in Hercegovino je podarila mestu Sarajevu sarajevski tramvaj, ki je bil last deželnega erarja in s tramvajem vred čisti dohodek istega v letih 1895. in 1896. v znesku 70.000 glđ. Mestni občini bode sedaj možno izvesti kanalizacijo in druga potrebna dela, ne da bi morala trošiti iz mestne blagajne, ali da bi morala uvesti novih občinskih doklad. Tu je treba priznati, da se je slavni erar pokazal velikodušnim, kakor se pojavlja le redko kedaj.

V jedni uri osivel! Kakor pripovedujejo madjarski listi, dogodilo se je to 25letnemu kmetskemu sinu Mitru Popi Teregove. Popa se je napotil v bližnjo vas, kamor je bil povabljen na ženitovanje. V to vas se pride iz Teregove preko hriba v dveh urah, toda pot je mnogo krajša, ako se gre ob železniški progi in sledujoč skozi prerov (tunel). Popa je sklenil iti po krajši poti skozi tunel. Vstopivši v tunel, je legel na tla in poslušal. Ker ni čul niti najmanjšega šuma ali ropota, bil je gotov, da ne prihaja noben vlak. Ko je korakal po prilici četrt ure v temoti, zaslišal je v svojo grozo piskanje in zatem ropot za njim prihajajočega vlaka. Ta ropot je postajal od sekunde do sekunde močnejši in različniši. Mladeniča je obilil smrtni znoj, kajti strašna smrt pod vlakom bila mu je gotova: izogniti se ni mogel, ker je bil tunel ozek, samo na jeden tir in, tudi ako bi se pritislil na steno, okresal in ubil bi ga mimo drdrajoci vlak. V smrtnem strahu pričel je teči, kolikor so ga nesle noge. In že je bilo slišati puhanje lokomotive tik za njim in zagledal je pred seboj slabi, rdečkasti svet svetilnic lokomotive. V smrtnem strahu dirjal je dalje in bil je toli srečen, da se v temi ni spodtaknil in padel. Ta divja dirka na življenje in smrt je trajala skoro pet minut. In dosegl je izid iz tunela ter se zgrudil poleg proge, a v istem trenutku je švignil vlak mimo njega! Malone, da ni nesrečnežu počilo srcu. Ležal je 1 celo uro povsem obnemogel, predno je zopet prišel k sapi. Tresoč se na vsem životu in šibečimi se nogami, taval je zatem v bližnjo vas, na svatbo, dasi ni imel niti najmanje dobre volje. Želel se je oddahniti med znanci in se odpočiti od smrtne groze. Toda, ko je vstopil v krog svojih znancev in omahnil na bližnji stol, ni ga nihče spoznal: lasje so mu bili povsem osiveli, kakor 70letnemu starčku! To je bil provzročil smrtni strah!

Ruske hranilnice za delavce. Ruski tovarničarji se brigajo prav po očetovski za svoje delavce. Mnogo ruskih tovarn je zasnovalo hranilnice, v katere delavci ulagajo svoje prihranitve. Do 1. januarja 1895. je vplačalo v take hranilnice 116.954 delavcev 15.526.813 rubljev! Od vseh delavcev imelo jih je 45.356 uloženih vsak do 25 rubljev, 25.650 do 500 r. in 8.511 delavcev preko 500 rubljev. Prvo mesto zavzema peterburška hranilnica; v njo je 33.269 delavcev vložilo 3.614.733 rubljev. Najboljše zastopane sti zatem guberniji: vladimirska z 6.468 delavci in 1.414.517 r. uloge in moskovska z 3.952 delavcev z 708.314 r. uloge. — Tudi ruska državna uprava snuje tem jednake hranilnice.

Loterijske številke, izžrebane dne 6. t. m.:

Dunaj	80,	21,	73,	9,	20.
Gradec	41,	56,	14,	39,	87.

Iz malomesta.

Spisal K—k.

I.

„Servus, amice!“

„Na zdravje, Ksander!“

„Pojdeš li?“

„Kam?“

„K Zajcu?“

„Da, pojdem. Pojdeš-li ti?“

„Da, prišel me je on sam povabit.“

„Dobro, to bo izvrstno! Pojde tudi Sabina?“

„Da, tudi!“

„To bo, potem izvrstno, krasno!“

„Kam nameravaš iti sedaj, Ivan?“
„Domov.“
„Tudi jaz moram hiteti domov. Na zdravje!“
„Torej na svidenje, Ksander, danes zvečer pri Zajcu!“
„Na svidenje!“
„Servus!“
„Na zdravje!“

Aleksander — ali kakor so ga zvali: Ksander — Zopkin je bil največji prijatelj Ivana Bojajeva. Bil je lepe, vzrasle postave. Na poldagastem obrazu so rasele pod topastim, velikim nosom majhne ognjeno-rudeče brkice, ki so bile jako podobne njegovim lasem. Imel je velike, plavkaste oči, ki so bile jako priljubljene N-skim dekletom. Obleden je bil v elegantno obleko. Učil se je prava na Dunaju.

Kakor rečeno, njegov največji prijatelj je bil Ivan Bojajev. Imel je kestanjeve lasi. Mala usta so bila jako zgovorna, pod dolgim, nekoliko zakrivljenim nosom se že rasle male črne brkice. Bil je sicer lepo, toda ne tako okusno oblečen kakor Zopkin. Mala suknja mu je segala le do pasu, med široko izrezanim telovnikom se je bliščala krasna kravata, dolge, proti koncu se zožujoče hlače so mu segale le do polovice črevelj. Ta moderni „gigerl“ je bil medicinec.

Dvogovor se je vršil proti dvanajsti uri zjutraj v mestu N. Bilo je to meseca julija, ko je solnce še žareče sijalo na malo, prijazno in ljubezljivo mesto. Prebivalci so bili mirne, krotke naravi, dasiravno niso bili revni, da, tretjina prebivalcev je bila bogata. —

Zvečer se je sprehajalo obilno ljudij po obširnih dvoranah Gustava Zajca. Gustav Zajec je bil dvajsetleten mladenič dolge in vitke postave. Takoj ga je spoznal vsakdo po njegovih rudečih, kodrastih laseh in po dolgem, orlovem nosu. Prišel je nenadoma v N., kupil si tu veliko hišo in živel sijajno. Vedeli niso, odkod da dobiva denar za različne slovesnosti, ki jih je prirejal skoraj vsaki dan. Govorili so, da je sirota brez starišev, ki pa je podedoval obilno denarja po njih, kar je bilo vse resnično. Gospodinjala mu pa je njegova sestra Angela.

Ivan Bojajev in Ksander Zopkin sta se že sprehajala reko ob roki po dverani. Spremljal jih še tretji človek, katerega sta smejé se nazivala prijatelja „trlica“. In bil je res vreden tega imena. Suha, mala postava je skoraj skakala, ne ne pa stopala. Sê svojimi suhimi rokami je zmiral mahal po zraku; njegove žareče, male, rujaveliške oči so pogledovale vsakega novodošlega jako natanko. Pravo njegovo ime je bilo Vladimir Oliga.

„No, trlica, kaj najdeš vendar takega na Zajcu, da ga ne maraš?“ začel je Ivan Bojajev.
„Pa da vendar obiskuješ njegove veselice?“ zasmejal se je Zopkin.

„Da, sovražim ga, sovražim! Take hudobnega mladeniča še nisem videl!“

„A hudobnejšega moža že?“

„Da, in ta si ti!“

„Kako to?“

„Le vprašaj Zopkina. Kaj ne, Ksander?“

„Ne razumem te, Vladimir.“

„Torej tudi ti ne? Kaj menita o Sabini?.. Kaj?“

„Há, há!“ in oba prijatelja sta se spustila v glasen smeh.

„Da, tako je! Saj veš, Ksander, da je tvoja sestra Sabina Ivanova ljubica?“

„Da, to vem, toda zato še ni mož!“

„Ni še, pa bo!“

„Naj bo, Vladimir, za zdaj ti odpustim“, rekel je Bojajev. „Zdaj nadaljuj o Gustavu!“

„Da, tako hudobnega mladeniča še nisem videl! Zbada me v jednomer. Toda povem vama, ako ne bo danes miroval, takoj ga pokličem na dvoboj!“

„Há, há, há!“ sta se smejala oba.

„Tako bo, takoj!“

In temno je pogledal, stisnil pesti in udaril po zraku.

„Glej, Oliga, Poluka gre!“

Zapazili so pri vratih mladeniča srednje postave, širokoplečega, debelega z okroglim obrazom. Veselo se je smejal, priklanjal se družbi in držal v roki zvit papir. Imenoval se je Anžgar Djadjenko. Znan je bil kakor pesnik. On je skladal pesmi,

kegar so morali mestni očetje govoriti kakemu skozi njihovo mesto idočemu knezu, on je skladal pesmi za denar kakemu mladeniču, da jih je ta pisal svoji ljubljenci, on je skladal pesmi za denar kakemu godu itd. Skratka: on je združil svoje pesništvo s prakso. Ker je hodil zmiraž z Oligo, so oba radi imenovali: „Kastor in Poluka“.
„Na zdravje, gospoda slava!“ je začel, ko je prišel do naše trojice. „Na zdravje, Vladimir!“
(Pride še.)

Najnovejše vesti.

Ljubljana 9. Krščanski socijalisti zmagali v vseh treh okrajih z 600 glasovi večine.

Atene 9. Poslanikom oddana nota grške vlade je daljši spis, ki apeluje do vlasti radi Krete in namiguje, da se odpozove brodovje, a zagovarja, da grški vojaki ostanejo na Kreti radi pomirjenja stoka. Nota zavrzuje: Mi apelujemo do generoznih čustev, ki navdajajo velesile in prosimo, da se devoli narodu na Kreti, da se izreče o tem, kake vlade si želi za bodočnost.

Pariz 8. Nekoliko poslancev skrajne levica je poslalo predsedniku grške zbornice poslanico, v kateri izražajo svoje simpatije za grško stvar, ki je stvar civilizacije.

Trgovinske brzojavke in vesti.

Basimpešta. Pšenica za jesen 7.38 7.39 pravnica za spomlad 1897 7.99 do 8.— Oves za spomlad 5.89—6.91. Rž za spomlad 6.49—6.51. Koruza za maj-juni 1897. 3.75-3.76 Pšenica nova od 78 kil. f. 8.20—8.25 od 79 kilo. 8.30—8.35. od 80 kil. f. 8.35—8.40 od 81. kil. f. 8.40 8.50 od 82 kil. for. — — — — Jedmen 6.10—8.— prosa 5.65—6.10.

Pšenica: Srednje ponudbe omejeno povpraševanje. Prodaja 15000 mt. st. Vreme: lepo. Praga. Neratinski sladkor for. 11.65 do 11.70. Za maj f. 11.87. mirno

Praga. Centrifugal novi, postavljene v Trst z carino vred odpošiljatelj procej f. 31.25 — — — — — 33.25 33.50 33.75 — — — — — V glavah sodih 36.— — — — — Kava Santos good average za mare 57.— za juli 58.25.

Hamburg. Santos good average za mare 47.— za maj f. 47.25, za september 48.25 za december 48.50 mlado.

Dunajska borza 9. marca 1897.

	večera	danes
Državni dolg v papirju	101.05	100.35
„ „ „ v srebru	100.20	100.35
Avstrijska renta v zlatu	122.70	122.40
„ „ „ v kronah	100.45	100.70
Kreditne skloje	851.75	856.75
London 10 Let.	119.95	119.90
Napoleoni	9.53	9.53 1/2
20 mark	11.74	11.74
100 italj. lir	44.90	45.—

Tržne cene

(Cene se razumejo na debelo in s carino vred.)

Domáci pridelki.

	Cena	od for.	do for.
Fiskol: Koks	100 K.	10.—	10.25
Mandoloni	„	8.50	8.75
svetlorudeči	„	6.50	7.—
temnorudeči	„	—	—
kamarek	„	6.50	7.—
bokinjaki	„	8.—	8.50
beli veliki	„	—	—
„ mali	„	8.—	8.25
zeleni, dolgi	„	8.—	8.25
„ okrogli	„	7.25	7.50
mešani hrvaški	„	5.50	—
„ štajerski	„	6.—	—

Maslo fino štajersko 65.— 70.—
Jedmen št. 10 8.75 —
„ 9 9.75 —
„ 8 11.50 —

Zelje kranjsko 5.25 5.50
Bepa — —
Krompir 2.50 2.70
Proso kranjsko 9.— 9.25
Leča, kranjska — —
speh ogerski 55.— 56.—
Mas 49.— 50.—
Kava Mocca 161.— 163.—

Ceylon Plant. Sna 172.— 173.—
„ Perl 182.— 184.—
Portoriceo 172.— 174.—
Java Malang 149.— 150.—
Guatemala — —
San Domingo 143.— 144.—
Malabar Plant — —
„ native — —
Laguayra Plant — —
„ native — —

Santos fini 120.— 124.—
„ srednje fini 118.— 120.—
„ srednji 108.— 110.—
„ ordinar 100.— 102.—

Rio oprani — —
„ najfiniji 12.— 128.—
„ srednji 110.— 114.—

Sladkor Centrifugal I. vrste 31.50 32.—
Concassé 33.75 34.—
v glavah 36.— 36.25
razkosani 34.75 35.—

Riz italijanski fini 23.75 24.25
„ srednji 23.— 23.25
Japan fini AAA 17.25 —
„ srednji 16.75 —

Rangoon extra 13.— 13.50
I. 11.— 11.50
II. 10.25 10.50

Petroleji ruski v sodih 19.— —
v zabojih od 29 kil. 6.15 —
Olje italijansko najfinije 65.— 66.—
„ srednjefino 62.— 64.—
bombažno, amerik. 28.— 29.—
dalmatinsko 31.— 32.—

Limon Mesinski 3.— 5.—
Pomaranče 3.— 5.—

Mandeljni Dalmatinski	100 K.	57.—	59.—
Bari	„	62.—	64.—
Pinjoli	„	87.—	89.—
Boščji Dalmatinski novi	„	—	—
„ Pulješki	„	7.75	8.—
„ Čokve Pulješke	„	11.25	11.50
„ Grike v vencih	„	13.75	14.—
Sultanije	„	46.—	54.—
Vamperli	„	—	—
Oljbe	„	—	—
Polenovke srednje velikosti	„	48.—	49.—
„ velike	„	47.—	48.—
„ male	„	48.—	49.—
Sladniki v velikih sodih	„	9.50	—
Žveplo	„	4.—	—

ZAHVALA.

Spodaj podpisana izreka tem potom najšrečnejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem na prijaznem sočutju o priliki smrti in pogreba nepozabnega očeta oziroma tasta

Antona Doušak

Hvala gg. pevcem na ganljivem petju in vsemu občinstvu na njega udeležbi.

SV. KRIŽ 7. feb. 1897.

Žalujoča družina.

Borzni trg št. 14

Sedanja razstava:

Jako zanimivo potovanje po Stockholm. Najnovejša serija, izložena v prvikrat.

Ustopnina 20 novč. otroci 10 nov.

Svečar v **J. KOPAČ** Solkanska cesta št. 9.
priporoča velečastitemu svečenstvu, cerkvenim upravam, ter slavnemu občinstvu pristno

voščene sveče

kilogram po 2 gld. 45 nč.

Ha so one sveče, koje nosijo pretokolirano tvornično znamko, nepokvarjene, jamčim se svoto 1000 kron.
Sveče slebeje vrste za pogrebe in postransko razsvetljavo cerkva dobivajo se po jako nizkih cenah.

Prodajem tudi tamijan za cerkve:

Lacrima najfinije kigr. po gld. 1.20

običajni „ „ 1.—

Granis „ „ —.60

Blago pošilja se na vse strani avstro-ogerske monarchije poštne prosto.

Pristno brnsko sukneno blago.

Jeden odrezek (gl. 3.10 iz dobro 3.10 m. dolg, za- „ 4.10 „ pristno
dosten za jedno „ 4.80 „ ovčene
možko obleko „ 6.— iz boljše „ volne.
„ 7.75 iz fine
„ 9.— iz fineje
stane samo „ 10.50 iz najfineje

Jeden odrezek za črno salonsko obleko gl. 10.
Blago za v lino suknjo, loden, Peruvienne, Doskingo, blago za državne uradnike, fini Kamgarne in Cheviot itd. razpošilja po tovarniških cenah poznana, realna in poznana zaloga **Kiesel-Amhof v Brnu Brunn**.
Uzorci zastoj in franko. Pošiljatve po uzorcih. Pozor! P. n. občinstvo opozarja se posebno, da se blago dobiva mnogo ceneje, ako se direktno naroči mesto pri prekopovalcih. Firma Kiesel-Amhof v Brnu (Brunn) razpošilja vse blago po resničnih tovarniških cenah brez dodatka rabata kojega krojači dobivajo.

SVOJI K SVOJIM!

Acquedotto št. 9. (nasproti „Latteria Svizzera“)

Novo skladišče

OLJA

kisa in mila

Prodaja se na drobno in na debelo.

Cene:

olje jedilno: po 28 nč. lit., fino po 32-36 nč. lit., finejše po 40-44 nč. lit., namizno pol fino po 48-52 nč. lit., namizno fino po 56-60 nč. lit., namizno extrafino po 64-68 72 nč. lit., — Kis od 4 do 24 nč. lit.

Sprejemajo se tudi naročila, na dem franko pustivši na posodo vrč iz kositarja. — Ker je blago prve vrsti, se toplo priporoča slav. občinstvu. Udani **Anton Sirca**

Zdravljenje krvi

Čaj „Tisočerni cvet“ (Millefiori).

Čisti kri ter je izvrstno sredstvo proti onim slučajem, če peče v želodcu, kakor proti slabemu prebavljanju in hemoroidam. Jeden omot za zdravljenje, stoji 10 nč, ter se dobiva v odlikovani lekarni

PRAXMAYER „Alte Apotheke“ Trst, valiki trg.